

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“

[Žid 13:8]

OBEŽNÍK

AUGUST 1980

Čo najsrdečnejšie vás všetkých zdravím v drahom mene nášho Pána Ježiša Krista Slovom z Žid. 13:20-21:

„A Bôh pokoja, ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec z mŕtvych na základe krvi večnej smluvy, nášho Pána Ježiša, nech vás ráči urobiť dokonalými v každom skutku dobrom, aby ste činili jeho vôľu, pôsobiac vo vás to, čo je ľúbe pred jeho tvárou, skrze Ježiša Krista, ktorému sláva na veky vekov. Ameň.“ [Žid 13:20-21]

Boh je Bohom pokoja a tí, ktorí sú ním vykúpení, sú deťmi pokoja. Je napísané:

„Lebo on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr zrušiac vo svojom tele nepriateľstvo, zákon prikázaní, záležajúci v rôznych nariadeniach, aby tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného nového človeka činiac pokoj a aby smieril obojich v jednom tele Bohu skrze kríž zabijúc na ňom nepriateľstvo ... “ [Ef 2:14-16]

Nie sú to prázdne slová, je to božská skutočnosť, ktorá sa potvrdzuje v živote všetkých vykúpených. Skrze kríž bolo odstránené nepriateľstvo a rozdelenie. To, čo rozdeľuje, už neexistuje, iba to, čo spája. Písmo mieni to, čo hovorí. Znovuzrodený človek je tvorcom pokoja – ak niekto nie je tvorcom pokoja, nie je obnovený. Tam, kde sa dokonané dielo vykúpenia odsúva stranou a požaduje sa spravodlivosť podľa zákona, povstáva staré nepriateľstvo a vznikajú rozpory. Vtedy sa aj medzi Božími deťmi začínajú spory a hádky; nenávisťou sa prejavuje nepriateľstvo, aké nie je možné nájsť a predstaviť si ani medzi neveriacimi. Ale tam, kde sa človek bezvýhradne vo viere pridŕža diela vykúpenia, vystupuje Kristus ako prímluvca proti žalobcovi bratov. Jeho krv sprostredkúva odpustenie a zmierenie. Ľudia sú vo svojom vnútri ob-

novení a skutočne sa stávajú božskými tvorcami pokoja. Ako zmierení s Bohom sa môžeme chváliť odpustením aj proti súdu. Otázka viny je raz a navždy vyriešená, pretože všetka naša vina bola zložená na Neho, náš hriech, naše choroby vzal na seba; On je náš pokoj, On je naše zmierenie, v našom Spasiteľovi je spása a uzdravenie, áno, úplná spása, ktorú nám Boh dal v Kristovi. Toto je večné evanjelium.

Keď nepriateľstvo dosiahlo svoj vrchol a Pán sa chystal odstrániť rozdelenie, mocnosti temnoty podnikli posledný generálny útok na Knieža pokoja. Zradu, opustenie, obvinenia, odsúdenie, úplné obnaženie až po ukrižovanie, to všetko prekonal a neotvoril ústa ako baránok, ktorého vedú na porážku. To však nebol koniec; Boh sledoval spásonosný historický zámer, ktorý nedokázali pochopiť ani Ježišovi učeníci. Mali úplne odlišné predstavy o tom, ako by sa všetko malo uskutočniť. Vzkriesením však vznikol nový život pre všetkých, ktorí zomreli s Kristom a spolu s ním vstali. Božský život sa nemôže skončiť zradou ani pozemskou smrťou. Naopak, božský život bol oslobodený a prešiel na Božie semeno. Všetci Boží synovia a dcéry majú účasť na Ježišovom utrpení a smrti, zmŕtvychvstaní, premenení a nanebovstúpení. Dokončené dielo vykúpenia v Ježišovi Kristovi nemôže nikto zrušiť. V 1. Tes. 4:14 čítame:

„Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Bôh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním.“ [1Ts 4:14]

Boh je Pánom nad životom a smrťou. Dokonca aj tí, ktorí odtiaľto telesne odišli, žijú ďalej v duchu. Boh pokoja vyviedol z mŕtvych Knieža pokoja, veľkého pastiera oviec, nášho Pána Ježiša Krista, skrze krv večnej zmluvy. Boží Duch, životodarná moc, by ho nemohol vzkriesiť z mŕtvych, keby nebola vyliata krv večnej zmluvy. To isté platí pre všetkých, ktorí prijímajú zmierenie Ježiša Krista prostredníctvom Duchom inšpirovanej viery. Nielenže sme boli spolu s Pánom ukrižovaní, ale spolu s ním sme boli vzkriesení k novému životu a skrze neho sme boli pred Bohom dokonale ospravedlnení na základe vykonaného diela vykúpenia nášho Pána Ježiša Krista. Apoštol vyjadruje, že Boh nás vyzbrojil

vo všetkom dobrom, aby sme plnili jeho vôľu. V Božom kráľovstve nie je dôležitá vôľa človeka, ale iba vôľa Božia. Nie náš, ale Boží program je v plnom prúde. Prostredníctvom svojho zjaveného Slova nám dal poznať svoju vôľu. Nech nám dá silu, aby sme ho uskutočnili. Ale ON sám musí v nás spôsobiť to, čo je mu ľúbe. Pred ním obstoí len to, čo môže On vykonať skrze svojho Ducha v tých, ktorí sú Jeho vlastnými. Preto je potrebné, aby sme sa podriadili vedeniu Jeho Ducha. Nech je to modlitba našej viery, ktorá preniká až k Božiemu trónu a ktorú môže vyslyšať sám Boh, aby nás vo všetkom dobrom vyzbrojil na konanie svojej vôle a pôsobil v nás to, čo je mu ľúbe. Potom to už nebude človek, ale Boh skrze Ježiša Krista, ktorý získa slávu vo všetkom a za všetko.

Strážcovia na hradbách Sionu

Pokiaľ ide o svetové politické udalosti týkajúce sa Izraela, zaslúžia si našu osobitnú pozornosť. Boží služobník nemá vo všeobecnosti nič spoločné s politikou, dokonca ani s náboženskou cirkevnou a kresťanskou straníckou politikou jednotlivých skupín. Božie poslanie bolo vždy bez viazanosti a záväzku k nejakej nominácii, ale vždy pre všetkých, ktorí počúvajú Božiu zvesť; zosúladené podľa Slova daného Bohom prostredníctvom prorockého zjavenia. Je to niečo mocné a premáhajúce vedieť, kedy, kde a s akým cieľom bolo Božiemu služobníkovi dané Božie povolanie. Všetci tí, ktorí veria zvesti konečného času, budú svedčiť o tom, že rešpektujú a uznávajú službu br. Branhama a nasledujú ním dané biblické zvestovanie. Zároveň treba povedať, že existujú rôzne vplyvy a smery, ktoré sa v žiadnom prípade nedajú zjednotiť na spoločného menovateľa. Preto je dnes rovnako možné odvolávať sa na br. Branhama ako na Mojžiša a Abraháma bez toho, aby sme boli v Božej vôli.

Pred Bohom nesieme v tomto vážnom období zodpovednosť za Boží ľud. Po skončení služby br. Branhama sme mohli zažiť pokračovanie. Tak ako k nám Pán aj dnes určite hovorí prostredníctvom všetkého, čo povedal pod inšpiráciou Ducha ústami svojich služobníkov a prorokov a prostredníctvom apoštolov, tak

k nám určite hovorí priamo prostredníctvom kázní br. Branhama, ktoré sú v úplnom súlade s celkovým svedectvom Svätého Písma. Keď ide o veci Božieho kráľovstva, musíme sa vždy riadiť pravdou Božieho Slova, ktorú zjavil Duch Svätý. Musíme však byť povolaní a určení do služby samotným Bohom, inak len stojíme v ceste sebe i iným a vnášame do Božieho kráľovstva nepokoj a zmätok.

Tak ako prorok Daniel hľadal v prorokovi Jeremiášovi [kap. 9:1-3], aby zistil, kedy sa izraelský ľud vráti do svojej zeme, tak aj my musíme hľadať v prorocky zjavenom Slove, aby sme rozpoznali čas, v ktorom žijeme. Tak ako Micheáš v úplnom súlade s proroctvom proroka Eliáša odovzdal Achabovi božské poslanstvo, tak je mojou jedinou túžbou v úplnom súlade so všetkými prorokmi a apoštolmi a so zvestou, ktorú v mene Božom priniesol br. Branham, predstaviť Božiemu ľudu vo všetkej pravdivosti to, o čo práve teraz ide. Chceme sa úprimne modliť a veriť, že sám Pán otvorí a osvieti duchovnú myseľ a porozumenie, aby sa Božiemu ľudu z milosti dostalo v správnu hodinu správneho poučenia. V tomto čase nejde len o nejakú odpoveď, ale o odpoveď od Boha.

Proroctvo sa stáva skutočnosťou

Br. Branham povedal: „Ak chcete poznať čas dňa, pozrite sa na hodiny, ak chcete poznať deň v týždni, pozrite sa na kalendár, ale ak chcete vedieť, koľko je hodín na svetových hodinách, pozrite sa na Izrael.“ Nieкто nazval Izrael zlatou ručičkou na Božích hodinách. Hoci týmto národom opovrhuje a utláča ho celý svet, takmer neprejde deň, aby sa o ňom nepísalo v tlači alebo v správach. Za posledných niekoľko týždňov a mesiacov sa toho veľa zmenilo a môžeme očakávať, že čoskoro sa všetky ešte nesplnené veci jedna po druhej naplnia.

Ak teraz spomenieme Rusko, v žiadnom prípade to nie je z politických dôvodov, ale jednoducho preto, že táto krajina musí v biblickom proroctve zohrávať vedúcu úlohu v konečnom čase. Už v roku 1933 Pán povedal bratovi Branhamovi: „Dávajte si pozor na Rusko! Pozor na Rusko, kráľa severu!“

Ako je známe, sám som bol v Rusku a sotva existuje iný národ na svete, ktorý by sa mohol porovnávať s týmto slovanským národom. V mnohých ohľadoch sú pred nami. Tu však máme do činenia s vývojom dejín spásy, ktoré boli už vopred napísané v Biblii. Ľudská historiografia sa vždy odohráva v retrospektíve. Informuje o tom, čo sa stalo. Na druhej strane, božská historiografia je úplne iná. Božské dejiny spásy boli vopred napísané v celej svojej dĺžke 7000 rokov. Všetky udalosti už boli zaznamenané od 1. Mojžišovej po Zjavenie 22. V tom sa Biblia líši od všetkých ostatných kníh, ktoré na zemi existujú.

Keď ide o izraelský ľud a národy, ktoré ho utláčajú a napádajú, naše srdcia sú plné zármutku. Aj keď myslíme na zničujúci koniec nepriateľov Izraela, sme hlboko zarmútení; vôbec sa netešíme, len s úctou rešpektujeme Božie rozhodnutie. Boh Pán, ktorý vo svojej vševládúcnosti mohol vopred určiť všetky veci podľa zámeru svojej vôle, bude nakoniec oslávený a vysoko uctievaný pred celým svetom, každé koleno sa skloní a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán.

V Písme niekedy veci nie sú nazvané menom, ale len opísané. Nebolo napísané, že muž menom Judáš bude zradcom Mesiáša. Boli nám dané len základné fakty, podrobnosti a meno vyšli najavo až neskôr, v čase naplnenia. Peter vtedy na základe udalostí zo Skutkov 1 od verša 16 pomenoval zradcu a odvolal sa na biblické pasáže, ktoré Duch Svätý vopred vyslovil ústami Dávida. Antikrist sa tiež nespomína menom, je len opísaný, ale všetci, ktorí sú osvietení Božím Duchom, z opisu spoznávajú, že ho nenájdeme v judaizme, islame ani Rusku, ale že má sídlo v náboženskom hlavnom meste sveta.

V Ezechielovi 36 — 39 sa hovorí o tom, ako sa izraelský ľud znovu zhromaždí a vráti do svojej vlasti. V týchto kapitolách sa niekoľkokrát spomína muž z ďalekého severu. Hovorí sa tu o kniežati Rošovi [kap. 38] a o spojencoch, ktorí s ním spolupracovali, pričom niektorí z nich sú dokonca menovite spomenutí ako kmene. Je napísané:

„... najďalšie kraje severa, a so všetkými jeho hejnamí, mnohé to národy s tebou. Priprav sa a prihotov si

všetko, ty i všetky tvoje shromaždenia, ktoré sa shromaždili k tebe, a budeš im strážou!“ [Ez 38:6-7]

Treba poznamenať, že Rusko nie je len na severe, ale z pohľadu Izraela na ďalekom severe. Sýria, Libanon a Turecko sú tiež na severe, ale nie sú na ďalekom severe. Vidíte, ako presne Duch Svätý opisuje krajinu, z ktorej prichádza vodca, ktorý okolo seba zhromažďuje početné zástupy? To nás ohromuje. Boh všetky veci presne poznal a podáva nám ich opis, aby sme ich mohli v čase naplnenia spoznať. Keď sa nájde spoločný nepriateľ, aj najhoršie protiklady sú prekonané. Pokiaľ ide o ideológiu, tak islam donedávna, ako ešte aj dnes, videl v komunizme svojho úhlavného nepriateľa. Tak ako islam s istotou tvrdí, že je jediným náboženstvom na svete, ktoré predstavuje a musí brániť vieru v jediného Boha a musí túto vieru šíriť za každú cenu, ateistický komunizmus existenciu Boha popiera – a predsa sa tieto dva protiklady, ktoré v skutočnosti nemajú nič iné spoločné, spájajú, pretože sú proti izraelskému národu. Boh Izraela to zariadil tak, že sa v tejto oblasti zjednocujú dva svetonázory – islamský a komunistický – na mieste, kde sa Boh zjavil mnohým prorokom a kde sa už odohrala a bude odohrávať veľká časť dejín spásy.

Podľa Zach. 12:3 sa má Jeruzalem stať kameňom pozdvihnutia pre všetky národy. Je napísané:

„A stane sa toho dňa, že učiním Jeruzalem kameňom veľkej ťarchy všetkým národom; všetci, ktorí ho budú dvíhať, porania sa do krvi, a shromaždia sa proti nemu všetky národy zeme.“ [Zach 12:3]

Je očividné, že všetky národy sú kvôli rope zrazené na kolenná a zaujímajú postoj proti Izraelu. Tlak je však vyvíjaný nielen v hospodárskej, ale aj vo vojenskej oblasti. Výzva sovietskej tlačovej agentúry TASS, aby Turecko opustilo NATO, bola pre mňa signálom. Pri pátraní som zistil, že Mešech a Tubal, ktoré sa spomínajú aj v prorokovi Ezechielovi, sa nachádzajú v dnešnom Turecku. Môžeme to vidieť na niektorých biblických mapách. Turecko, ktoré tak či tak patrí k islamskému svetu, bude tiež postupovať proti Izraelu.

Oznámenie, že Sýria vstúpi do Varšavskej zmluvy, bolo tiež prekvapením, ale dokonale zapadá do celkového obrazu. Damask je sídlom OOP. Hlavným cieľom Izraela v ďalšom konflikte bude teda mesto Damask. Prorok Izaiáš prorokoval:

„Hľa, Damašek bude musieť uhnúť, takže nebude mestom, ale bude hromadou rozvalenín.“ [Iz 17:1]

Arabský svet nahlas a jasne volá po svätej vojne, ktorá sa tak nazýva nielen preto, že je nábožensky motivovaná, ale aj preto, že je tak nazvaná v Biblii. 2. a 3. kapitola proroka Joela sa vzťahuje na tento čas. V kapitole 3, verš 9 stojí:

„Rozhláste to medzi národami, zasväťte vojnu, zbudzte hrdinov, nech pritiahnu, nech vyjdú hore, všetci bojovní mužovia.“ [Jl 3:9]

Nedeje sa to všetko pred našimi očami? Keby sme nevedeli, že Boh stojí na strane svojho vyvoleného ľudu Izraela, museli by sme sa obávať. Teraz nastal čas: celý arabský svet, úhlavný nepriateľ Izraela, vyzýva na svätú vojnu. Budú sa snažiť opäť obrátiť Egypt proti Izraelu, pretože Etiópia sa zúčastní vojny a musí prejsť cez Sudán a Egypt, aby sa dostala do Izraela. Líbya bude tiež bojovať proti Izraelu a tiež musí pochodovať cez Egypt [Ez 38:5].

Rusko má v Sýrii zabezpečenú úplnú vojenskú slobodu konania, rozhodovania a pohybu, a tak môže postupovať až k hraniciam Izraela, čo znamená, že všetko strategické plánovanie môžu vykonávať najlepší vojenský experti. V deň X stačí, aby veliteľ odovzdal rozkaz, ktorý sám dostal zhora. Je napísané:

„Po mnohých dňoch budeš navštívený, na konci rokov príjdeš do zeme...“ [Ez 38:8]

„Áno, v tom čase, keď môj ľud Izrael bude opäť bývať bezpečne, povstaneš a prídeš zo svojho príbytku, z najodľahlejšieho severu, ty a s tebou mnohé národy.“ [Ez 38:14-15, podľa nem. prekladu]

„Bude to v posledných dňoch ...“ [Ez 38:16]

„A zavrátim ťa a povediem ťa a dovediem ťa od najďalších krajov severa hore a dopravím ťa na vrchy Izraela.“

love. A vyrazím tvoje lučište z tvojej ľavej ruky a učiním to, že vypadnú tvoje strely z tvojej pravej ruky. Na vrchoch Izraelových padneš ty i všetky tvoje hejná i národy, ktoré budú s tebou; dravým vtákom, všelijakým okrydlencom a poľnej zveri ľa dám za žrádlo.“ [Ez 39:2-4]

Žijeme na konci dní, keď sa pred našimi očami naplňa veľká časť biblických prorociev. Najprv sa pripravuje vojenský úder antisemitov proti Izraelu a potom náboženský úder antikristovského sveta proti pravej Cirkvi Ježiša Krista. Tak ako v prirodzenom svete existuje príbuzenský vzťah medzi potomkami Izmaela a Izáka, tak v duchovnom svete existuje vzťah medzi pravým a falošným kresťanstvom. Izmael a Izák právom nazývali Abraháma svojím otcom, lebo ním skutočne bol. Antikresťania a kresťania sa obaja odvolávajú na toho istého Boha a Otca. Aby sme získali celkový pohľad a správne pochopenie tohto vývoja, musíme porovnávať prirodzené a duchovné.

Sedem rokov horúčav

Podľa Ezechiela 39:9 budú upratovacie práce po tejto veľkej bitke trvať 7 rokov. Tak dlho sa bude páliť vojenský materiál. 7 rokov bude horľavý materiál vystavený ohňu. Je ťažko predstavitel'né, že ide o poslednú bitku pri Armagedone, ktorá sa podľa Zjavenia 16 odohrá po vyliatí šiestej čaše hnevu, t. j. po vytrhnutí v období veľkého súženia. Je tiež nepredstavitel'né, že by zbrane mohli byť spaľované ešte aj po začiatku Tisícročného kráľovstva. To sa musí stať už predtým. Brat Branham správne zdôraznil, že zem bude pripravená na Tisícročné kráľovstvo v troch etapách. Povedal: „**Najprv prišiel krst v Noemových časoch skrze potopu, ako druhé Kristus vyliat na túto zem Svoju krv, aby si ako pôvodný vlastník nárokoval vykúpených a aj zem motnú. Po tretie, pred začiatkom Tisícročného kráľovstva sa uskutoční krst ohňom a bude vykonané očistenie.**“ Odvoláva sa tu na 2. Pet. 3 a potom to spojí so Zjavením 21 a Izaiášom 65: „**Až po očistení ohňom je myslitel'né, že Pán postaví**

Svoje sväté nohy na Olivovú horu a začne Svoje kraľovanie.“ Spor, o ktorom hovoríme, je v hmatateľnej blízkosti.

Na zemi niet človeka, ktorý by sa mohol považovať za tajného znalca Božej rady, ale s pomocou Pána, pod vedením Svätého Ducha, budeme udalosti sledovať a vždy ich vykladať podľa Písma. Koniec všetkých vecí je naozaj veľmi blízko. Môžeme vždy znova nájsť orientáciu a byť oboznámení s najnovším prorockým vývojom. Akí vďační môžeme byť, že nám Boh poslal Svojho služobníka a proroka, nášho milovaného brata Branhama, s prorockou zvesťou, zjavením Slova a Božou spásnou radou. Vďaka tomu sme získali celkový prehľad.

Zakladanie zborov

Téma zakladania zborov sa dostala nanovo na program dňa, a to skrze niektorých, ktorým ide určite o niečo viac. Stále sa nájdu ľudia, ktorí sa chcú nejakou vecou chváliť, a niektorí majú dokonca na mysli aj vlnu, nielen ovce. Tam, kde skutočne pôsobí Duch, vzniká zbor bez toho, aby tam museli cestovať ľudia s poverením z ďalekej krajiny. V apoštolských časoch na určitých miestach spoločne slúžili rôzni bratia a následne ustanovili starších. Tam, kde skutočne pôsobí Boží Duch, sa o veci veľa nediskutuje, tam sa len biblicky koná. Všade tam, kde sa neustále diskutuje, v tom majú prsty ľudia, a nie Boh. Každý Boží služobník bude mať svoj zborový domov. Tu v Krefelde mi dal Pán v jednu sobotu priamy pokyn, aby som našich milovaných bratov Russa a Schmidta vymenoval za starších. Stalo sa tak so súhlasom celého zboru pred tým, ako som začal svoju celosvetovú službu.

Teraz nie sme na začiatku, ale na konci kresťanskej éry. Nejde o to, aby si niekto budoval meno a zakladal pod svojím dohľadom lokálne zbory; teraz ide o vyvolanie a prípravu Cirkvi Nevesty, ktorá nesmie byť usporiadaná podľa vzoru akejkoľvek existujúcej denominácie. Stojí za to zamyslieť sa nad skutočnosťou, že brat Branham mal len jeden domáci zbor, ale počas mnohých rokov svojej služby nikdy nezaložil druhý. Keby tak urobil, nasledoval by kroky všetkých ostatných zakladateľov cirkví, čím by spo-

chybnil svoj prorocký úrad. Pán v tomto čase poslal priamu zvesť celému Božiemu ľudu, ktorý je v tomto čase rozptýlený v mnohých táboroch.

Brat Branham mal zvláštne videnie; v duchu bol prenesený pod voľnú oblohu a napravo i naľavo videl strom plný toho najkrajšieho ovocia. Pánov hlas k nemu prehovoril: „**Jeden strom predstavuje veriacich v Trojicu, druhý veriacich v Božiu jednotu.**“ Postavil sa medzi tieto dva stromy, chytil ich rukami a prudko nimi zatriasol. Ovocie na neho padalo vo veľkom množstve. Toto videnie nepotrebuje žiadne vysvetlenie.

Nie je dôvod meniť smer, ktorý Boh určil v tomto prorockom období dejín spásy. Dnes chápem, prečo mi Pán pri mojom povolaní povedal: „**Nezaoberaj sa zakladaním zborov a nevydávaj spevník!**“ Žiadam všetkých, aby preskúmali, či všetky náboženské hnutia nenesú rovnaké znaky, a síce znaky denominácie. Či už ide o cirkvi alebo slobodné zbory, spoločensvá alebo kongregácie: všetky sa učiteľsky vymedzili a podriadili ústrediu. Ďalšou vecou, ktorú urobili, bolo vydanie vlastného spevníka, aby ako nová denominácia zdôraznili svoju odlišnosť od ostatných.

Cirkev Nevesta však nie je odnožou žiadnej denominácie. Je to produkt lásky všemohúceho Boha skrze Ježiša Krista, nášho Pána, a je oddelená pre nebeského Ženícha. Brat Branham doslova povedal: „**Z tohto posledného prebudenia nevznikne nová denominácia, ale Cirkev Nevesta.**“ Lokálne zbory sú správne a biblické; vznikajú však ako v čase Skutkov apoštolov – pôsobením Ducha. Každý lokálny zbor je zverený tam slúžiacim starším, ktorých ustanovil nad Božím stádom Svätý Duch [Sk 20:28]. Pokiaľ si bratia z iného mesta dovoľujú vykonávať dominantnú dozornú funkciu nad inými zbormi, je už neskoro. Takto sa začala prvá kresťanská organizácia v Nicei a odvtedy ju všetky ostatné kopírujú. Začína sa to tým, že jeden brat sa vyhlási za apoštola alebo za niečo výnimočné a presvedčí o tom niekoľko ďalších, potom si sadnú za rokovací stôl a prídu intelektuálne a ľudské rozhodnutia, ktoré sa zaodejú do duchovného rúcha – a tak začne niečo vlastné – totiž staré nikolaitstvo/mikulášenstvo.

Skutky apoštolov nám boli zanechané ako nemenný vzor. Kázalo sa všade, kde sa otvorili dvere: v chráme, v synagógach, v Šalamúnovej sieni. Tí, ktorí sa stali veriacimi, sa tiež zhromažďovali tu a tam po domoch. Tam sa modlili, lámali chlieb a tvorili spoločenstvo svätých.

Je skutočne biblické, keď sa v Zürichu konajú stretnutia v Ľudovom dome, kde mnohí počúvajú Božie Slovo; rovnako biblické je, že sa modlitebné stretnutia a pobožnosti konajú na rôznych iných miestach. Všetky veci majú svoje miesto, ale aj my musíme nájsť miesto, ktoré nám Boh určil. Potom budeme mať správny pohľad na všetky úlohy Cirkvi a budeme rešpektovať Boží poriadok.

Nenechajte sa nikým znepokojovať. Podľa Júdovho listu, verše 17 – 21, sa v posledných časoch musia v Božom kráľovstve objaviť ľudia, ktorí spôsobujú rozdelenie a rozkol. Hovorí sa o nich, že nemajú Ducha Svätého, hoci sami zmýšľajú a konajú mimoriadne duchovne. V tom spočíva najväčší problém.

Sľub vernosti

Nižšie uvádzam sľub vernosti, ktorý mi bol daný a ktorý rukou napísal br. Branham. Nemal žiadnych registrovaných členov, ale uistil sa, že všetci, ktorí považovali Branham Tabernacle [Branhamovu modlitebňu] v Jeffersonville za svoj domovský zbor, stáli plne za ním. Chcel zabrániť tomu, aby ho akákoľvek skazonosná kritika v zbore brzdila pri vykonávaní jeho služby. Pre nás je to takmer nepochopiteľná formulácia, ale takto mu to prikázal Pán. Ak chceme zažiť dokonanie a prijať plné Božie požehnanie, musia skončiť všetky klebety, ktoré nás rozožierajú ako rakovina, a čas treba využiť na modlitbu. Kto stojí pri Božom služobníkovi, stojí pri Bohu, ktorý ho povolal a poveril.

Citujem:

„Slávnostne vyhlasujem, že budem podporovať Branhamovu modlitebňu pod vedením jej pastora, reverenda W. Branhama, vo všetkých jeho programoch. Sľubujem, že nebudem hovoriť proti br. Branhamovi ani proti žiadnemu z jeho programov a pokarhám

každého, kto tak urobí. Budem stáť za ním v pravom i prevrátenom, tak ako on stojí za Boha. Amen.“

Misijná práca

O našej misijnej práci môžeme podať mnoho dobrých správ. Moja cesta po východnej Európe predčila všetky očakávania. Radosť bola veľká, spoločenstvo dôverné, požehnanie tieklo mohutnými prúdmi.

Pozvania prichádzajú z celého sveta, dokonca aj telegramy, v ktorých ma žiadajú, aby som prišiel. Prosím, pamätajte na mňa vo svojich každodenných modlitbách. Srdečná vďaka všetkým, ktorí v každom ohľade podporujú Božie dielo. S Božou pomocou budeme pokračovať v plnení záväzkov, ktoré sme prijali v uplynulých rokoch.

Chcel by som využiť túto príležitosť a požiadať všetkých, aby sme sa modlili za sestru Pilatiovú a jej dve dcéry. Po smrti nášho milovaného brata a verného spolupracovníka Gina Pilatiho potrebujú naše mimoriadne modlitby. Taktiež chceme pred Pána položiť prácu v talianskom úseku. Nech Pán v ten deň odmení nášho brata za jeho nezištnú a obetavú službu.

Na výslovné želanie starších zboru by som vám všetkým chcel odovzdať ich najsrdečnejšie pozdravy vo zväzku Božej lásky.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank